

The Good News

Otkriti život

Temelji hrišćanske vere

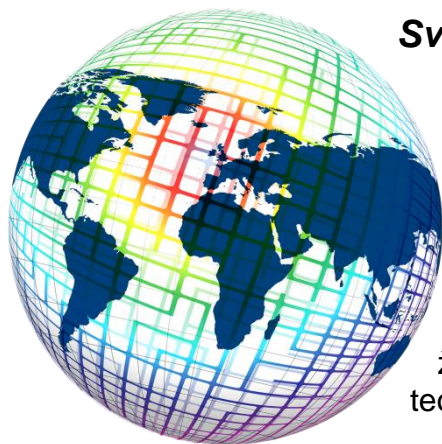

1. U potrazi za poreklom _____ Bog počinje život	3
2. Na čega se zasniva naše znanje? _____ Bog sebe otkriva kroz Sveto Pismo	4
3. Nevidljiv a ipak prepoznatljiv _____ Bog, naš Stvoritelj, se predstavlja	5
4. Naše najveće određivanje _____ Čovek je stvoren divan	7
5. Najveća katastrofa u svetskoj istoriji _____ Čovek se buni protiv Boga	9
6. Beznadežno na kraju _____ Čovek je zarobljen grehom	10
7. Naša budućnost bez Boga _____ Čovek je na putu za večnu propast	11
8. Religioznost nije dovoljna _____ Isus Hrist je ključ	13
9. Bog nas kontaktira _____ Isus Hrist pokazuje svoju jedinstvenost	14
10. Božja ljubav postaje vidljiva _____ Isus Hrist daje sve za nas	16
11. Moja odluka _____ Pronaći spasenje	17
12. Uživati u novom životu _____ Prvi koraci u hrišćanskom životu	18
Impresum _____	21

1. U potrazi za poreklom *Bog počinje život*

Često postavljeno pitanje: Da li postoji Bog?

Na ovo pitanje želimo dobiti odgovor – ili ne? Ako nema Boga, onda je i besmisleno da ga tražimo. U Svetom Pismu čitamo: **A bez vere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja da veruje da ima Bog i da plaća onima koji ga traže.** (Jevrejima 11,16) Iako nije moguće dokazati postojanje Boga u naučno matematičkom smislu, mnogo toga što znamo govori za njega.

Svemir.

Ako se svemir posmatra kao rezultat slučajnosti, to otvara mnoga nova pitanja – a ne odgovara ni na jedno od njih. Tako je i sa teorijom „Velikog praska“. Od čega je nastala prva materija? Čak ni „Veliki prasak“ ne može nešto stvoriti od ničega. Teorija evolucije je široko rasprostranjena, ali isto tako ne osigurana. Kako se mogu iz ničega razviti neverovatno kompleksni oblici života na zemlji? Zato se i još danas govori samo o jednoj teoriji.

Jedino razumno objašnjenje piše u Svetom Pismu.

U početku stvori Bog nebo i zemlju. (1. Mojsijeva 1,1) Naš svet nije neki slučajni produkt srećnog sastanka čestica „koje su već uvek postojale“, već shvatimo, da mora da postoji velika inteligencija iza tog stvaranja. **Verom poznajemo da je svet rečju Božjom svršen, da je sve što vidimo iz ništa postalo.** (Jevrejima 11,3) Stvaranje ima početak i poreklo u Bogu. **Jer On reče i postade, On zapovedi i pokaza se.** (Psalam 33,9)

Neverovatan raspored i oblikovanje prirode i zakona prirode.

Od ogromnosti svemira do mikroskopski malih životinjica sve ima svoj red. Ali red ne nastaje sam od sebe, nego i zakoni prirode upućuju na jednog zakonodavca. **On je Bog, koji je stvorio svet i sve što je u njemu. On je Gospodar neba i zemlje.** (Dela apostolska 17,24)

Najjasnija indikacija Stvoritelja jeste sam čovek.

A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskoga, i udahnu mu u nos duh života i tako posta čovek duša živa. (1. Mojsijeva 2,7) Za razliku od životinja on ima ono što se naziva „ličnost“. Čovek je u stanju da misli, oseća i želi. On ima savest, može da pravi razumne odluke i da razlikuje između dobrog i zla. On je sposoban za ljubav i strast. Ali iznad svega ima duboku čežnju za Bogom. Odakle ima te karakteristike? Neverovatno je da su postali od evolucije ili od lanca slučajnosti. Čovek nije nikakav slučaj. Kralj David, koji je napisao mnogo Psalama (pesma) u Svetom Pismu, to izražava ovako: **Hvalim te što sam divno i čudesno stvoren. Divna su dela tvoja i duša moja to zna dobro.** (Psalam 139,14)

2. Na čega se zasniva naše znanje? Bog sebe otkriva kroz Sveto Pismo

Nama su potrebne pouzdane izjave o Bogu.

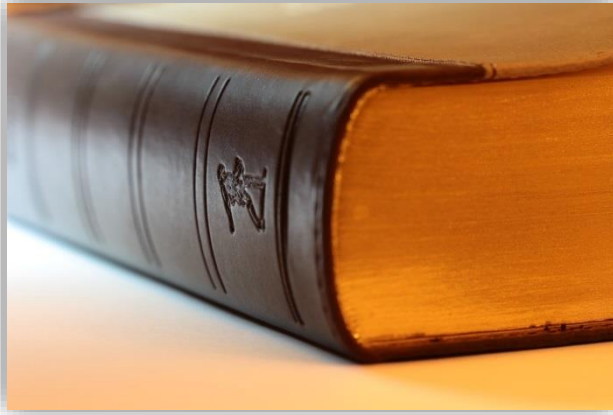
Jednog čoveka zvanog Jov, od koga postoji cela knjiga u Svetom Pismu, pitao je neko: **Možeš li ti tajne Božje dokučiti, ili dokučiti savršenstvo Svemogućega?** (Jov 11,7) Šta je mogao da odgovori na to? Mi ne možemo da prepoznamo Boga i zavisimo od toga da se on nama otkrije.

Bog se pojavljuje, na primer u prirodi.

Nebesa kazuju slavu Božiju i dela ruku njegovih glasi svod nebeski. (Psalam 19,1) Već univerzum u svojoj veličini, raznolikosti i lepoti otkriva mnogo o Bogu, koji je sve to stvorio. U stvaranju zemlje Bog pokazuje svoju veliku moć, svoju nerazumljivu mudrost njegovu izuzetnu kreativnost. **Jer što se na njemu ne može videti, njegova večna sila i božanstvo, od postanja sveta može se videti duhovnim očima na njegovim delima, tako da nemaju izgovora.** (Rimljanima 1,20)

Bog govori čoveku.

Kumunikacija živi rečima. I Bog se obavestio malom broju ljudi. **Jer nikad proroštvo ne bi od čovečje volje, nego naučeni od svetoga Duha govoriše sveti Božji ljudi.** (2. Poslanica Petrova 1,21) Ni u jednom drugom književnom radu ne možemo naći takvo bogatsvo jasnih i detaljnijih prognoza, koje su se kasnije potpuno i tačno ispunili. Ako samo mislimo na mesto rođenja Isusa Hrista ili na detalje njegovog kasnijeg raspeća. To ne može biti slučajnost. Bog prati u celom Svetom Pismu jedan cilj. **Celo je Sveto Pismo Bogom nadahnuo i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, da se vratimo na pravi put i živimo po Božjoj volji.** (2. Poslanica Timoteju 3,16)

Nijedna druga knjiga nije nikad delovala takvom snagom koja promenljiva život.

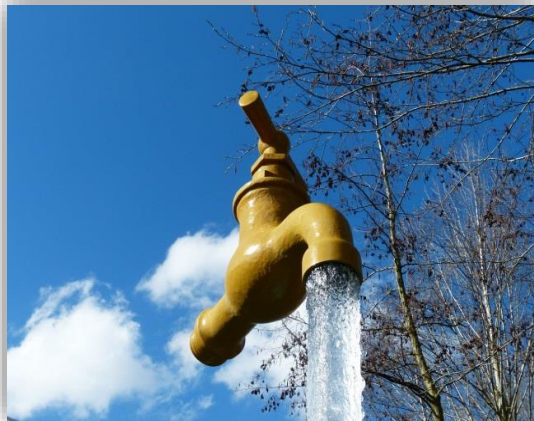
Posebnost Svetog Pisma pokazuje se u njenom uticaju na živote ljudi. ***I zato mi i zahvaljujemo Bogu bez prestanka, što ste vi reč Božju, koju ste čuli od nas, primili ne kao reč čovečju, nego, kao što je zaista, kao reč Božju, koja radi u vama koji verujete.*** (1. Solunjanima 2,13) Nekoliko miliona ljudi je to svedočilo iz sopstvenog iskustva tokom više

milenijuma: ***Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovest je Gospodnja svetla, prosvetljuje oči. Na njegove zapovesti se možemo osloniti.*** (Psalam 19,8)

Ko želi da zna kakav je Bog, treba da čita Božju Reč, Bibliju. Tu on dopušta da ga se nađe i u njoj jasno poručuje, šta od nas očekuje.

3. Nevidljiv a ipak prepoznatljiv Bog, naš stvoritelj se predstavlja

Svako od nas ima svoju ideju o Bogu. Neki ga vide kao dobroćudnog deda sa dugom belom bradom, koji rado previđa greške. Drugi ga vide kao velikog nebeskog policajca. Za opet druge je on natprirodno „Nešto“, ne opipljivo. Na kraju samo Bog sam može dati prave izjave o samom sebi. Sledeći primeri opisuju šta je Bog nama otkrio u Svetom Pismu o svojoj suštini.

Bog je neshvatljivo velik.

U Bogu postoji mnogo toga što ne možemo da razumemo. ***Koji čini stvari velike i neispitljive, divne, kojima nema broja.*** (Jov 5,9) Bog je van našeg domašaja. Ljudski razum i razmatranja ne mogu da premoste ovaj jaz. To ne treba da nas iznenadi nimalo. Ako bismo mogli u potpunosti da shvatimo Boga, on ne bi bio Bog. ***Svemoguć je, ne možemo da ga stignemo. Velike je sile, ali sudom i velikom pravdom nikoga ne muči. Zato ga se boje ljudi: ne može da ga vidi nikakav mudrac.*** (Jov 37, 23-24)

Bog je osoba.

Bog nije neka stvar, neka sila ili neka misao. Kako on misli, oseća, želi i deluje, pokazuje se kao živa osoba. Ali on nije jednostavno „onaj tamo gore“, ili „dragi Bog“, ili neka vrsta „Supermena“. **Gospod je pravi Bog, Bog živi i car večni.** (Jeremija 10,10)

Bog je večan.

Bog nema ni početka ni kraja. U Svetom Pismu se ta istina ovako izražava: **Pre nego se gore rodiše i pre nego si saznao zemlju i svet od veka do veka si ti Bog.** (Psalam 90,2) Jedno vreme u kojem Bog nije postojao nikad nije postojalo niti će ikada postojati. Bog se sam predstavljala. **„Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, govori Gospodin Bog, koji jest, i koji bijaše, i koji će doći, Svemoćni.** (Otkrivenje 1,8) I on će uvek ostati isti. **Isus Hristos je i ostaje isti juče i danas i zauvek.** (Jevrejima 13,8)

Bog je nezavisan.

Svako živo biće zavisi od drugih živih bića, okolnosti i na kraju zavisi od Boga – ali Bog je totalno nezavisan od svog stvaranja. **Niti prima službe od ruku čovečjih, kao da bi što trebao, kad on sam daje svima život i dihanje i sve.** (Dela apostolska 17,25)

Bog je pravedan.

Sveto Pismo kaže: **Pravedan je Gospod Bog. Blagoslovljeni su svi, koji se uzdaju u Njega.** (Izaja 30,18) Ali Bog nije samo naš tvorac i održavalac, On je takođe naš sudija. **Pravda i pravo temelji su prestolja njegovog.** (Psalam 97,2) On nagrađuje i kažnjava u vremenu i večnosti sa savršenim i neopozivom pravdom.

Bog je svet.

Ko je kao ti među silnima Gospode? Ko je kao ti slavan u svetosti, tako sjajan u veličanstvu divnom? Ko čini čudesa kao ti? (2. Mojsijeva 15,11) Božja svetost je bez premca. **Nema svetoga kao što je Gospod; jer nema drugoga osim tebe; i nema stene kao što je Bog naš.** (1. Samuelova 2,2) On je potpuno bez greške i slabosti. I ovaj sveti Bog zahteva od nas svih da treba i mi da budemo sveti. Njegov poziv nam je napisan u njegovoj knjizi, Svetom Pismu. **Budite sveti, jer sam ja svet.** (1. Petrova 1,16)

Bog je sveznajuć.

Njegovo znanje je savršeno. ***I nema stvorenja nevidljiva pred njim, nego je golo i otkriveno očima onoga, kojemu treba da damo račun.*** (Jevrejima 4,13) Bog zna sve o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti; sve naše misli, reči i dela. Njegova mudrost je savršena i izvan našeg razumevanja. ***O dubino bogatstva i mudrosti i znanja Božjega! Kako su nedokučivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi!*** (Rimljanima 11,33)

Bog je svemoguć.

Ja sam Bog svakoga tela. Ima li i jedna stvar koja bi bila nemoguća za mene? (Jeremija 32,27) Ali to ne znači da Bog sve može da učini. On ne može da laže niti može biti neveran samom sebi. On ne može praviti greške, on ne može grešiti ili se poreći. Ali Bog može da učini sve što želi da uradi u skladu sa njegovom božanskom suštinom.

Bog je ljubav.

Ovo je sigurno najlepše i najvažnije. ***Jer je Bog tako ljubio svet, da je predao svoga jedinorođenog Sina, da svaki, koji veruje u njega, ne pogine, nego ima život večni.*** (Jovan 3,16) Sin, koji je jedno s Ocem, predaje svoj život za nas ljude. Dati svoj život za nekog drugog je teško nadmašiti. To je krajnji oblik da neko pokaže svoju ljubav i to ne teoretski nego praktično, bili smo toliko vredni za njega, da je dao svoj život za nas.

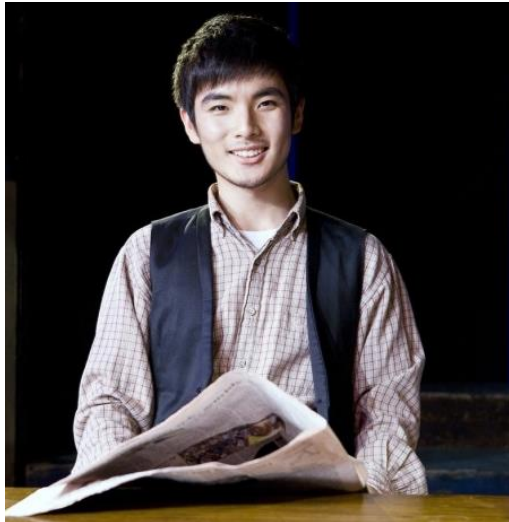
4. Naše najveće određivanje ***Čovek je stvoren divan***

Mi ljudi smo u potrazi za smislom života.

Zašto postojimo? Odakle dolazimo? Ima li naš život uopšte neku destinaciju? Prvo moramo da priznamo, da ne samo „postojimo“, i samo tako vegetiramo. Mi smo više nego slučajna akumulacija atoma u odgovarajućoj kompilaciji. Biblija nam kaže da smo stvoreni od mudrog i svetog Boga kao nešto posebno. ***I stvori Bog čoveka po obličju svojemu, po obličju Božjemu stvori ga; muško i žensko stvori ih.*** (1. Mojsijeva 1,27) U veličini poređenja sa suncem, mesecom i zvezdama, možemo se osećati mali, ali Bog nam je dao jedinstven i istaknut položaj.

Mi smo više od visoko razvijenih životinja.

Mi to već možemo prepoznati u tome da imamo slobodnu volju da planiramo naš način života. ***I blagoslovi ih Bog, i reče im: rađajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zverinja što se miče po zemlji.*** (1. Mojsijeva 1,28) Postali smo Božji lični „administratori“ na zemlji. Mi smo dobili odgovornost za planiranje našeg života i za sva ostala živa bića.

Dobili smo posebno dostojanstvo.

Biti stvoren "po obličju Boga" ne znači da smo smanjena verzija Boga sa istim karakteristikama, samo u manjem iznosu. Umesto toga, to znači da smo preodređeni za zajednicu i odnos sa Bogom. Na primer se možemo moliti i održavati zajedništvo sa Bogom. Na početku svetske istorije ljudi su živeli u savršenoj životnoj sredini ljudi u odnosu ispunjenom ljubavlju, međusobno i u savršenoj harmoniji sa Bogom.

U to vreme nije bilo "krize identiteta".

Ne samo mi ljudi smo našli ispunjenje i puno zadovoljstvo u našem postojanju u svetu - čak i Bog je bio zadovoljan sa nama! Mi to znamo, jer nam Biblija kaže, da nakon završetka stvaranja sa stvaranjem čoveka sve je bilo savršeno. ***Bog pogleda sve što je bio stvorio. Evo, to bijaše veoma dobro.*** (1. Mojsijeva 1,31) Sve dok smo slušali uputstva Boga u raju, mi smo živeli srećno i u potpunom skladu sa Bogom. Znali smo ko smo i radi čega smo na ovome svetu.

Naša situacija je danas potpuno drugačija. Ali zašto je to tako? Šta se samo dogodilo u međuvremenu?

5. Najveća katastrofa u svetskoj istoriji

Čovek se buni protiv Boga

Šta je najveća katastrofa koju smo mi ljudi doživeli?

Mnogi od naslova u našim novinama, televiziji ili radiju, podsećaju nas da svet nije u redu. Lako je da se žalimo zbog nasilja i nepravde, haosa i nedostataka u društvu; ali pre nego što osuđujemo druge, prvo bismo trebali da se obavestimo o pravim uzrocima. U Svetom Pismu piše: **Zato kao što kroz jednoga čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, zato što su svi sagrešili.** (Rimljanima 5,12)

Bog je dao samo jedno jedino ograničenje.

Naši preci, prvi ljudi (Adam i Eva), živeli su u velikoj slobodi. **Gospod Bog je čoveku govorio: jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu; ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umret ćeš.** (1. Mojsijeva 2, 16-17)

Dakle, Bog je hteo da proveri da li hoćemo da opravdamo ukazano poverenje u nas i da li smo dostojni

naše poklonjene slobode. Ali đavo je zaveo Evu u nepoverenju Božje reči i da postupa suprotno tome što je Bog rekao. **I žena, videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mužu svojemu, te i on okusi.** (1. Mojsijeva 3,6)

U ovom trenutku "greh je nastao na svetu".

Kroz namernu neposlušnost Adam i Eva su se odvojili od Boga. Odjednom je nastao zid između Boga i čoveka. Umesto ljubavi prema Bogu, sada su dobili strah od njega. **I kada su čuli Gospoda Boga, koji je šetao po vrtom za dnevno vetrića; sakrili su se Adam i njegova žena ispred Gospoda Boga među drveta u vrtu.** (1. Mojsijeva 3,8)
Umesto da budu sigurni, srećni i zadovoljni, oni su sada kroz svoj greh bili uplašeni, zato što su postali svesni da su krivi.

Odvajanje je bio rezultat.

Bog je rekao da će se kontakt sa njim prekinuti čim postanemo neposlušni, pa se to tako i dogodilo. Tako smo bili razdvojeni od Boga u ovom strašnom trenutku i stoga smo sad duhovno mrtvi. Od tada postoji i fizička smrt kao finalni rezultat. Ali ne samo to: Adam i Eva su nama nasledili svoju grešnu i pokvarenu narav. I to do današnjeg dana. **Zato kao što kroz jednoga čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, zato što su svi sagrešili.** (Rimljanima 5,12) Obratite pažnju na važnu reč "svi". U njoj smo svi uključeni. Mi smo grešnici i svi ćemo umreti. **Ako mi kažemo: „Mi nemamo greha“, mi sami sebe zavodimo i istine nema u nama.** (1. Jovanova 1,8) Naš život dokazuje da su izjave u Bibliji istinite.

Da li živimo po Božjoj volji?

Da li ste uvek iskreni, ljubazni i nesebični - tako potpuno bez krivice? Bog zna odgovor na ova pitanja – i Vi, ako ste iskreni, takođe. **Svi su sagrešili i izgubili slavu Božju.** (Rimljanima 3,23) Niko od nas ne može da se hvali Bogu. Svaki čovek je grešnik – od rođenja: po prirodi i zbog svojih vlastitih postupaka I odluka – tako da bi i Vi trabali da se tim činjenicama I njihovim posledicama suočite.

6. Beznadežno na kraju **Čovek je zarobljen grehom**

Nepovratno izgubljen.

Kad se jedna bolest dijagnosticira, odmah se postavlja pitanje: "Da li je teška?" A svakako moramo da postavimo ovo pitanje kod „duhovne bolesti – greha“. Mi lako priznajemo da smo "grešnici ", jer verovatno ne znamo šta to znači. Mi tad mislimo samo na opštu nesavršenost ljudske prirode, ili se krijemo iza fraze: "To svi rade“. Ali sa ovim izjavama izbegavamo pravo pitanje: Koliko je stvarno loše naše stanje? Biblija nam daje odgovor.

Biblija kaže da smo loši skroz naskroz.

To ne znači da ne možemo da učinimo nešto dobro. Ali ona napominje da je greh prodo u svaki aspekt naše ljudske prirode - u naše misli i osećanja, našu volju, savest, um i mašte.

Ništa nije tako neshvatljivo kao ljudsko srce, neizlečivo bolesno je. Ko da ga shvati? (Jeremija 17,9) Osnovni problem nije ono što smo uradili u ovoj ili onoj situaciji i šta bi nas moglo izvinjavati. Problem je šta jesmo - naše biće. Mi ljudi uvek iznova grešimo, zato što nas naša vlasita narav zavodi. **Jer iznutra iz srca ljudskoga izlaze misli zle, preljube, kurvarstva, ubistva, krađe, lakomstva, pakosti, zloće, lukavstvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ponos, bezumlje.** (Marko 7,21-22)

U Božjim očima svaki greh je loš.

Skrenite pažnju na to, da su u ovom odlomku Biblije nabrojani su misli, reči i dela iz svih različitih sfera života. Ponekad smo ograničili našu ideju o grehu na zločine kao što su ubistva ili pljačke. Ali Biblija nam ne daje pravo na tako ograničeno razumevanje o grehu. Sve što ne ispunjava Božje standarde, to je greh. Sve nesavršeno što kažemo, činimo ili mislimo, to je greh. Budite iskreni: Ko može tvrditi: **"Ja sam bez ikakve krivice i imam čistu savest"**? (Mudre izreke 20,9) Da li Vi?

Greh je pobuna protiv Božje vladavine i njegovih zakona.

Svaki, koji čini greh, čini i bezakonje, jer je greh bezakonje. (1. Jovanova 3,4) Grešiti znači: ne poslušati Božje zapovesti. Nijedan zakon primorava nas da lažemo, prevarimo, da imamo nečiste misli, ili na bilo kakav način da grešimo. Vi odlučujete za sebe. Ako prestupamo Božje dobre zakone i na taj način namerno ne poslušamo Boga, to je loše, jer Bog nam to ne može jednostavno popustiti. **Bog je pravedan sudija.** (Psalam 7,12) Bog nikada neće prevideti greh. Možemo biti sigurni da nijedan greh prolazi nekažnjen. Delimično već nas stiže Božja kazna za greh u ovom životu. Ali konačna kazna će se održati posle smrti, na sudnjem danu. **Tako će dakle svaki od nas dati Bogu račun za samoga sebe.** (Rimljanima 14,12)

7. Naša budućnost bez Boga

Čovek je na putu za večnu propast

Imamo različite ideje o tome šta će se dogoditi kada umremo. Neki misle da je onda sve prošlo; drugi misle, da ćemo svi stići u nebo. Opet drugi veruju u mesto gde se duše grešnika očišćavaju za raj. Ali ništa od toga ne nalazimo u Bibliji.

Božije izjave su sasvim drugačije i jasne.

I kao što je ljudima određeno jednom umrijeti, a potom sud Božji. (Jevrejima 9,27)

Ko se nalazi u pravom odnosu sa Bogom, biti će primljen u nebo, da provede večnost u Božjoj slavnoj prisutnosti. Na sve ostale čeka jedno drugo večno prebivalište. ***Oni će biti kažnjeni večnom propašću, daleko od lica Gospodnjega i od slave njegova veličanstva.*** (2. Solunjanima 1,9) Biblija obično koristi reč "pakao" za ovo stanje.

Pakao zaista postoji.

Pakao nije nešto što je izmislila Crkva. Biblija čak govori češće o paklu nego o nebu. Isus je jednom pitao pobožne ljude tog vremena: ***Kako ćete pobeći od presude u oganj pakleni?*** (Matej 23,33) Ovo nije bilo samo retoričko pitanje. Isus je i na drugim mestima govorio o tome. ***Pokazat ću vam, koga da se bojite: Bojte se Boga, koji, nakon što je ubio, ima moć baciti u pakao.*** (Luka 12,5)

Pakao je strašno mesto.

Postoje mnoge slike koje oslikavaju ovo mesto. To su slike jednog mesta patnje. Pričaju o mraku i vatre. ***I baciće ih u peć ognjenu: tamo će biti plač i nemoćno cviljenje.*** (Matej 13,42) Ovo su oštre reči, ali istinite su. Ljudi koji su tamo, jesu pod prokletstvom Boga. Tamo ne može ništa dobro da se nađe - ni najmanja pomoć ili olakšanje.

Pakao je konačno mesto.

Iz pakla nema izlaza i nema povratka, tako da nema bekstva. To znači da posle smrti niko ne može više prelaziti iz pakla u raj ili naopako. ***Osim toga između vas i nas, postavljen je jedan veliki ponor, tako da ni jedan ne može odavde k vama preći, i ni jedan odatle ovamo doći, i ako bi hteo.*** (Luka 16,26) Užas, usamljenost i agonija pakla nisu namenjeni za prevaspitavanja naroda, nego za večnu kaznu.

Pakao je samo izabrano odredište.

A vi uporno odbijate da dođete k Bogu i da promenite svoj život. Svojom drvenosti i nepokajanjem srcem sabirate sebi gnjev za dan gnjeva u koji će se pokazati pravedni sud Boga, on će dati svakome po delima njegovim. (Rimljanima 2,5-6) U paklu i na nebu ima samo dobrovoljnih. Božji gnjev će pogoditi one, koji su odbacili Isusa Hrista u životu i umesto njega poslušali nepravdu. Oni su odbacili Božji odgovor za spasenje. Oni su želeli da ovde žive bez Boga; on je prihvatio njihovu odluku. Stoga niko ne može optužiti Boga nepravdom.

Zastrašivanje ili ljubav?

Neki ljudi optužuju hrišćane da uteruju strah sa izrazima „greh“ i „pakao“. Šta bi Bog trebao da učini? Da li Bog treba da pusti čoveka da naleti u propast? Da li je to ljubav? Biblija nam govori o Božjoj motivaciji: **To je znak moje ljubavi, ako otkrijem tvoj greh.** (Otkrivenje 3,19) Naočigled pakla trebali biste dobro da razmislite o svom životu.

8. Religioznost nije dovoljna **Isus Hrist je ključ**

Mi smo "neizlečivo religiozni".

U svim kulturama postoje stotine pokušaja da zadovoljimo našu čežnju za mir sa Bogom. Naša pretraga u svetskim religijama usmerena je na sunce, mesec i zvezde; na zemlju, vatru i vodu, na slike od drveta, kamena ili metala; na ribe, ptice i druge životinje. Ljudi se klanjaju bezbrojnim bogovima i duhovima. Čak i u našem naizgled prosvetčenom svetu neke stvari, kao na primer ljubav ili novac brzo postaju idolima. **Gledam naokolo; ali nema tu nijednoga od tih bogova koji bi znao da zna da saveta. Pitao sam ih, da bi mi dali odgovor: Gle, svi su oni ništa, i dela su njihova ništava, jedna velika prevara. Vetar i praznina likovi su njihovi.** (Izaija 41,28-29)

Religioznost ne može izbrisati greh.

Verske zajednice trebaju da pomognu ljudima da isprave odnos sa Bogom. Ali tamo gde oni zahtevaju naš napor za naše spasenje, to uvek ostaje uzalud. To je zato što čak i naša najbolja religioznost je nedostatna i prema tome nedovoljna pred Bogom. Bog zahteva savršenstvo. Kroz ljudska i verska dela ili iskustva – na primer krštenje, pričest, prisutnost crkvenim službama, molitve, uložak snage i vremena, čitanje Biblije ili bilo šta drugo – nijedan greh neće biti izbrisan.

Našim dobrim delima ne možemo da nadoknadimo naša loša dela.

Ako želite da dobijete ispravan odnos sa Bogom, potrebno Vam je poverenje u Isusovu ponudu. **Preko svojih dela ništa ne možete postići kod Boga. Dakle, niko se ne može pohvaliti o njegovim dobrim delima.** (Efescima 2,9)

Religioznost ne može da promeni grešnu prirodu čovekovu.

Naše ponašanje nije stvarni problem, nego to je samo simptom. Kada idemo u crkvu ili učestvujemo u drugim religioznim priredbama, možemo da se osećamo dobro. Ali to ne menja naše stvarno stanje. **Od rođenja smo puni greha i ne možemo da činimo dobro, niko od nas.** (Job 14,4)

Vrlo dobro - ali to nije dovoljno.

Odlazak u crkvu ili čitanje Biblije, međutim, nisu pogrešni. Na primer je ispravno da se ide u crkvu, da se čita Biblija i da se molimo. Bog čak traži od nas to da uradimo. Ali sve te vežbe nas ne čine hrišćanima.

9. Bog nas kontaktira

Isus Hrist pokazuje svoju jedinstvenost

Ako ne možemo da se spasimo kroz naša sopstvena dela, kako je onda uopšte moguće da se dođe u raj? Ili nema li nam šanse? Da bismo mogli da odgovorimo na ovo pitanje, važno je da razumemo šta se dogodilo u trenutku Isusove smrti, i šta njegova smrt može da znači za nas.

Zato što je Bog pravedan i svet, on mora da kazni naše grehe.

Ali Biblija nam i kaže: **Bog je ljubav.** (1. Ivanova 4,8) Jeste, da Bog mrzi greh, ali On ljubi grešnike i želi da im oprost. Kako nam može biti oprosteno kada Božja pravednost zahteva našu duhovnu i fizičku smrt? Samo Bog može da reši ovaj problem - i on je to učinio pojavom Isusa Hrista. **Bog Otac je poslao Sina na ovaj svet da nas spasi.** (1. Jovanova 4,14)

Sin Božiji je postao čovek.

Iako je Isus bio čovek u potpunosti, on je i dalje zadržao svoju božansku prirodu. **Jer u njemu živi svaka punina Božanstva telesno.** (Kološanima 2,9) Isus Hrist je jedinstven. Biblija to ponavlja iznova i iznova.

Njegovo rođenje je bilo jedinstveno.

On nije imao ljudskog oca. Kroz natprirodne sile Svetog Duha Isus je stvoren u utrobi jedne device. Anđeo joj odgovori: **Duh Sveti doći će na tebe, i sila Svevišnjega osjenit će te. Zato će se i Sveto, što će se roditi od tebe, zvati Sin Božji.** (Luka 1,35)

Njegove reči su bili jedinstvene.

Čudili su se nauci njegovoj, jer je reč njegova bila puna Božje moći. (Luka 4,32)

Njegova čuda su bila jedinstvena.

Kada su pitali Isusa, šta je zapravo njegova legitimacija on je uputio na njegova dela. **Slepi vide, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromašnima se propoveda radosna vest.** (Matej, 11,5)

Ceo njegov život je bio jedinstven.

Isus Hrist je morao da se bori protiv ista iskušenja kao i mi, ali za razliku od nas on nikada nije zgrešio. (Jevrejima 4,15) Poslednja izjava Biblije potvrđuje da je Isus poslušao Božji zakon kao čovek u svakom pogledu. Prema tome, on ne bi morao da trpi kaznu za greh, smrt. Ipak su ga uhapsili zbog lažnih optužba. Zbog lažnih svedočenja je bio osuđen i na kraju razapet u Jerusalimu na jednom brdu. Ali njegova smrt nije bila "nesretan slučaj". **Tako je bila određena odluka i predznanje Boga.** (Dela apostolska 2,23) Otac je poslao Sina sa ciljem da preuzme kaznu za greh na sebe, a Isus je hodao tim putem dobrovoljno. **On nije došao, da mu služe, nego da on služi i da život svoj da, tako da bi mnogi ljudi bili oslobođeni od sile zla.** (Matej 20,28)

Njegova smrt je bila jedinstvena i značajna isto kao i njegov život.

Način spasenja u Isusu Hristu može da se rezimira ovim rečima Biblije: **Jer je Bog tako ljubio svet, da je predao svoga jedinorođenog Sina, da svaki, koji veruje u njega, ne pogine, nego ima život večni.** (Jovan 3,16)

Uostalom: izveštaje o Isusu Hristu možete da pročitate u Bibliji, u četiri prve knjige Novog Zaveta.

10. Božja ljubav postaje vidljiva Isus Hrist daje sve za nas

O Isusu Hristu bilo bi mnogo da se kaže. Njegova neverovatna čuda, njegov uzoran život. Ali na kraju sve izjave biblijskih izveštaja kulminiraju u njegovoj smrti i vaskrsenju. Šta je tako posebno u tim događajima da Biblija obraća takvu veliku pažnju na njih? Odgovor na ovo pitanje glasi: Umro je umesto nas, natovaren sa našim grehovima i radi našega spasenja.

Isus je umro umesto nas.

Pred Božjom svetom prirodom grešnici su krivi i beznadežno izgubljeni. Jer Bog traži pravednu kaznu za svaki greh. Međutim, umesto da nas osudi Bog, čitamo u Bibliji o jednom genijalnom izlazu: ***Ali, u tome Bog dokazuje svoju ljubav za nas: Hrist je umro za nas tada kad smo mi još bili grešnici.*** (Rimljanima 5,8) Božji sin je pristao na ovom predivnom putu spasenja. On je zauzeo naše mesto da bi platio za naše grehe. ***Jer je i Isus, koji je bio bezgrešan, jedanput za nas grešnike umro, pravedan za***

nepravedne, da nas privede k Bogu. (1. Petrova 3,18) U tome se pokazuje Božja ljubav.

Isus je umro, natovaren sa našim gresima.

U tome se pokazuje svetost Božija. Na Hristovoj smrti ništa nije bilo „namešteno“. Kazna za greh morala je da bude u potpunosti plaćena. Isus je pretrpeo užasna mučenja. Viseći na krstu on je vikao: ***"Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?"*** (Marko 15,34) U ovom strašnom trenutku Otac Bog okrenuo se od njegovog voljenog Sina. On je morao da trpi kaznu razdvajanja. Kada je Isus zauzeo naše mesto, on je bio krivljen za naše grehove, kao da ih je sve sam učinio.

Isus je umro za naše spasenje.

Kada je trećeg dana Bog podigao Isusa Hrista iz mrtvih, on je potvrdio da je prihvatio njegovu žrtvu kao punu naknadu za naše grehove. **On je vaskrsnuo iz mrtvih silom Duha Svetoga, i tako ga je Bog potvrdio kao svog Sina.** (Rimljanima 1,4) Tako je postavljen temelj za pun oprostaj za sve, koji bi inače bili zauvek prokleti u paklu.

Ali kakve to ima veze sa Vama? Kako možete da dobijete ispravan odnos sa Bogom? Kako može Isus da postane Vaš lični spasitelj?

11. Moja odluka **Pronaći spasenje**

Da li želite da budete spašeni?

Da li želite da dobijete mir s Bogom? Ako Vam je Bog pokazao šta Vam nedostaje, i ako želite da Vas spasi Bog, onda trebate **da se obratite k Bogu i da poverujete u Gospoda Isusa Hrista kao Vašeg ličnog Spasitelja.** (Dela apostolska 20,21)

Okrenuti se Bogu.

Reč je o potpuno novom pogledu na život. Potrebna je promena u Vašem stavu. Morate priznati da ste grešnik koji se buni protiv Boga, koji je svet i pun ljubavi. Promena srca je neophodna – istinska pogođenost i sram za odvratnost Vaših greha. Tada morate biti spremni da se odreknete greha, i da date svom životu novo usmerenje. Bog poziva ljude da se obrate k njemu. **Ljudi trebaju da se pokaju i obrate k Bogu i da žive na jedan način koji odgovara tom obraćenju.** (Dela apostolska 26,20) U tome je poenta.

Obraćanje znači: udariti novim pravcem.

To znači svesrdno da se trudite da živite po volji Božjoj. To znači da treba da priznate iz celoga srca: **Ti si Hristos, od Boga poslani Spasitelj, sin Boga živoga.** (Matej 16,16) Radi se o tome, da u potpunosti verujete u Isusa Hrista, koji je dao svoj život za Vas. **Čak i tada, kada smo još bili**

bespomoćni u grehu, Hristos je umro za nas bezbožne ljude. (Rimljanima 5,6)

Manevar skretanja pažnje ustranu.

Vaš ponos i Vaša grešna priroda žele da vas ubede, da se radije pouzdate u Vašu sopstvenu pristojnost i religioznost. Ali nemate nikakvog izbora. Ne smete da stavite svoje poverenje u ništa i nikoga drugoga nego u Hrista, jer samo on može da Vas spasi. **Pošto Isus Hrist živi do vijeka, ima večno svećeništvo. On se moli za nas. Zato i može uvek spasiti one, koje dolaze k Ocu kroz njega.** (Jevrejima 7,25)

Provesti želju u akciju.

Ako Vam je Bog pokazao šta Vam nedostaje, i ako Vam je podario želju da se obratite Isusu Hristu, onda to učinite sada! Ali kako to ide? Priznajte Bogu da ste krivi i beznadežno izgubljeni grešnik i pitajte Hrista svim srcem, da Vas spasi. Molite se takođe da on bude Gospod u Vašem životu, kao što on to zaslužuje, i da Vam pomogne da se ostavite greha i da živite za njega.

Poštena molitva može ovako da izgleda:

Bože, ja sam shvatio da sam do sada živio bez tebe i da sam odvojen od tebe zbog greha. Molim te da mi oprostiš grehe moje. Hvala ti što je Isus Hrist umro i vaskrsao u zamenu za mene. Želim da od sada budeš središte mog života. Hvala ti za tvoju ljubav prema meni. AMIN.

Bog se drži svog obećanja.

Ako, dakle, priznaš ustima svojim: "Isus je Gospod", i veruješ od sveg srca da ga je Bog podigao iz mrtvih, onda bićeš spašen. (Rimljanima 10,9) Ko iskreno veruje u Hrista kao Spasitelja i priznaje njega kao svoga Gospoda, može da odnosi ovo obećanje na sebe.

12. Uživati u novom životu

Prvi koraci u životu kao hrišćanin

Ako ste uložili svoje poverenje u Isusa Hrista, Vi ste postali novim čovekom pred Bogom. Ovaj događaj može da se uspoređi s novim rođenjem. To objašnjava, naprimer, što sada imate potpuno drugačiji odnos sa Bogom. Biblija to naziva " biti opravdan".

Sada imate mir s Bogom.

Opravdani dakle verom imamo mir s Bogom po Gospodu našem Isusu Hristu.
(Rimljanima 5,1)

Kroz Hrista Vaš problem greha je rešen.

Za ovo su već svedočili svi proroci u svojim spisima da će kroz Isusa Hrista primiti oprostjenje greha svi koji u njega veruju. (Dela apostolska 10,43)

Vi sada pripadate Božjoj porodici.

Ali, onima koji su ga primili i koji veruju u njegovo ime, onima je dao moć da postanu deca Božija. (Jovan 1,12)

Vaša večnost je osigurana.

Nema dakle, sada, više nikakve osude za one koji su u Hristu Isusu. (Rimljanima 8,1)

Sam Bog je došao u Vaš život u osobi Svetoga Duha.

Nakon toga što ste i vi čuli reč istine, dobru vest spasenja svoga, i prihvatili veru, sada ste takođe zapečaćeni sa Svetim Duhom obećanja. (Efežanima 1,13)

Zar nije to sjajno? Sada možete da rastete u svom novom duhovnom životu. Sledeće četiri tačke su od posebnog značaja.

Molitva - Razgovarajte s Bogom svaki dan.

Bog se raduje kada razgovarate s njim. Jer, kao Vaš prijatelj i Otac, on je zainteresovan u svakom malom detalju Vašeg života. Razgovarajte s njim o Vašoj porodici, Vašem poslu, Vašim radostima, Vašim brigama i o Vašim željama. Zahvalite mu se za njegovu dobrotu i tražite oprostaj kada ste ponovo zgrešili. Bog uvek ima otvoreno uvo za Vas, On želi da Vam oprost i da Vam u svemu pomogne. Možete da ga molite svaki dan za oprostaj. Jer ni Božja deca nisu savršena. **Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost grehe naše, i očisti nas od svake nepravde.** (1. Jovanova 1,9) Kad se molite, to ne mora da bude u određenom vremenu ili nekoj fiksnoj lokaciji - ali i jedno i drugo može da Vam pomogne da se smirite pred Bogom i da čujete njegov glas. U molitvi Bog želi da Vas nadari – dakle, redovno se molite.

Biblija - Učinite Reč Božju temeljem svog života.

Bog želi da Vam poruči šta on ima na srcu. To može da učini na različite načine. Osobito možete da čujete njegov glas kad čitate Bibliju. Tako će te sve bolje razumeti kakav je Bog i kako izgleda njegov dobar plan za Vaš život. **U svemu što radite istražujte što je Bogu ugodno.** (Efežanima 5,10) Krenite u najboljem slučaju sa jednim od Jevanđelja u Novom zavetu, na primer sa Jevanđeljem po Luki. Onda možete da pročitate poslanicu Rimljanima, u kojoj su jasno opisani smisao i cilj našeg života. Sveti Duh će sam da Vas vodi u čitanju Reči Božjoj. Vi ćete iskusiti kako ćete tokom vremena sve više i više da razumete.

Zajedništvo - potražite hrišćane koji Vas podržavaju u verskom životu.

Bog ne želi da pojedinačno idemo kroz život, nego da susretnemo druge hrišćane i da izgrađujemo ljubazne međusobne odnose. Tako možemo da učimo jedno od drugoga, zajedno da slušamo na Reč Božju, da pratimo jedno drugoga i da zajedno prenesemo

Božju ljubav drugim ljudima. Prijatelji Božji su zavisni jedno od drugoga. Zato se pridružite jednoj hrišćanskoj zajednici i iskusite kako će zajedništvo da godi Vašoj veri. Tamo ćete steći čak i radost u tome da darove i sposobnosti, koje Vam je Bog podario, uložite u druge. Bogu je to veoma važno, jer on nas u Bibliji opominja: **Ne ostavljajte skupštine svoje, kao što neki imaju običaj, nego ohrabrujmo jedan drugoga, i to utoliko više, koliko vidite, da se približuje dan dolazka našega Gospoda.**

(Jevrejima 10,25)

Služenje – Pokažite svoj promenjen život kao hrišćanin.

A sada, što to Gospod Bog tvoj od tebe očekuje? On očekuje samo da se bojiš Gospoda svojeg Boga sledeći ga na svim njegovim putovima, ljubeći i služeći ga svim svojim srcem, svim svojim bićem. (5. Mojsijeva 10,12) Život koji se dopada Bogu treba da bude Vaš glavni cilj. Takođe bi trebali da budete spremni da uložite Vaše posebne sposobnosti u službi za Boga. **Jer smo njegovo delo, novo stvoreni u Hristu Isusu da činimo dobra dela.** (Efežanima 2,11) Budite spremni da govorite drugima o tome što je Gospod učinio na Vama. To nije samo obaveza za nas, koje verujemo u njega, nego i usrećujuće iskustvo. **A vi ste rod izabrani, sveti narod, puk dobitka, da objavite velika dela Boga, koji vas pozva iz tame k divnome svetlu svojemu.**

(1. Petrova 2,9)

Impressum

Aktion: In jedes Haus e.V. (AJH)

Hausanschrift:
Telegrafenstr a e 25
42477 Radevormwald

Postanschrift:
Postfach 1120
42460 Radevormwald

Telefon: +49 (0)2195-91560

E-Mail: ajh@ajh-info.de

Internet: www.ajh-info.de

Evangelistische Seite: www.entdecke-neues.de

Internationaler Glaubensgrundkurs: www.the-good-news.de

Bildnachweis:

Titelbild: Fotolia-66424228-iordani

Lektion 1: pixabay-804939; Lektion 2: pixabay-787253; Lektion 3: pixabay-113401

Lektion 3: pixabay-419057; Lektion 4: pixabay-430557; Lektion 5: pixabay-764983

Lektion 6: pixabay-665591; Lektion 7: pixabay-58212; Lektion 8: pixabay-169238

Lektion 9: fotolia-66892376- Romolo Tavani; Lektion 10: fotolia-76972189- Alberto Masnovi;

Lektion 11: fotolia-82725689- Gina Sanders; Lektion 12: fotolia-66573128- vinogradov_il;

Lektion 12: fotolia-78455410- mariesacha

Copyright   „Aktion: In jedes Haus“, Radevormwald. Sprache: Serbisch